

Arrest

nr. 187 090 van 19 mei 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 8 november 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 9 oktober 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 31 maart 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 april 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. DECLERCQ, die loco advocaat S. AERTS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. COENE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 29 januari 2010 en op 21 april 2010 dient verzoekende partij, samen met haar gezinsleden, een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 9 oktober 2013 wordt deze aanvraag door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding ontvankelijk doch ongegrond verklaard. Dit is de bestreden beslissing waarvan verzoekende partij 15 oktober 2013 in kennis wordt gesteld. De motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 29.01.2010 en 21.04.2010 bij

aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door:

A., A [...] (R.R.: [...]) geboren te G. [...] op [...]1955

*A., G. [...] (R.R.: [...]) geboren te J. [...] op [...]1954
+kinderen*

A., T. [...] (R.R.: [...]) geboren te J. [...] op [...]1979

A., A. [...] (R.R.: [...]) geboren te J. [...] op [...]1985

nationaliteit: Armenië

laatst gekende adres: [...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden(en):

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

We verwijzen naar de medische verslagen opgesteld door de arts-adviseur op 09.10.2013 (zie gesloten omslagen in bijlage).

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).”

1.3. Op 9 oktober 2013 wordt ten aanzien van de verzoekende partij eveneens een beslissing genomen tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies). Het beroep tot nietigverklaring tegen deze beslissing wordt door de Raad verworpen op 19 mei 2017 bij arrest nr. 187 091.

1.4. Uit de informatie die op 4 april 2017 door de verwerende partij aan de Raad wordt bezorgd, blijkt dat verzoekende partij op 25 februari 2014 werd gerepatrieerd naar Armenië. Dit wordt eveneens door de raadvrouw van verzoekende partij bevestigd in een aangetekende zending van 13 april 2017.

2. Over de rechtspleging

1.2. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de Vreemdelingenwet *“doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.”*

2.2. Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding te haren laste te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van Vreemdelingenwet juncto artikel 39/2, §2 van dezelfde wet kan een vreemdeling bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een annulatieberoep instellen wanneer hij doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (Gedr.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr.148.037).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

3.2. Uit de gegevens waarover de Raad beschikt, en zoals reeds werd gesteld in punt 1.4., blijkt dat verzoekende partij op 25 februari 2014 werd gerepatrieerd naar haar land van herkomst.

De Raad merkt op dat artikel 9ter, § 1 van de Vreemdelingenwet uitdrukkelijk voorziet dat enkel "*de in België verblijvende vreemdeling*" in aanmerking kan komen voor een machtiging tot verblijf op grond van dit wetsartikel. De verzoekende partij bevindt zich niet in dit geval, aangezien zij werd gerepatrieerd. Nu zij zich niet langer op het Belgisch grondgebied bevindt, is een afgifte van een verblijfsmachtiging aan de verzoekende partij in België niet meer mogelijk. Aangezien zij een visumplichtige vreemdeling is die in het buitenland verblijft, zal zij hoe dan ook een beroep moeten doen op de bevoegde diplomatieke of consulaire post om de nodige binnenkomstdocumenten te verwerven. Een eventuele vernietiging kan haar dan ook geen voordeel meer opleveren (RvS 13 augustus 2002, nr. 109.731).

De verzoekende partij stelt zich ter terechtzitting te schikken naar het oordeel van de Raad voor wat haar belang betreft. Zij toont aldus niet aan dat een eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing waarbij de aanvraag om verblijfsmachtiging in toepassing van artikel 9ter ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, nog een concreet voordeel kan opleveren en dat zij nog een actueel belang heeft bij het aanvechten van deze beslissing.

3.3. Er dient derhalve te worden besloten dat het ingestelde beroep tot nietigverklaring, nu verzoekende partij niet langer doet blijken van het rechtens vereiste belang, onontvankelijk is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien mei tweeduizend zeventien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES